

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΓΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τοὺς ἡμοφώνως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἐπικροτηθέντας διορισμοὺς τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ὡς πρυτάνεως καὶ τοῦ κ. Γ. Γαλβάνη ὡς καθηγητοῦ τῆς χειρουργικῆς, ἠκούσαμεν πρῶτον ὑπουργικὸν βουλευτὴν λέγοντα ἐν τῷ Σολωνείῳ: «Πολὺ τῶνόντι πρέπει νὰ ἐξέπεσεν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, ἀφοῦ κατήντησεν ὄχι μόνον νὰ λάβῃ συνυπουργὸν gentleman ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνέχεσται τὰς κκλὰς αὐτοῦ πράξεις».

Οἱ μὴ θέλοντες νὰ πιστεύωσι τὴν εἰδήσιν τοῦ βασιλικοῦ ταξιδιῶν εἰς τὴν προστρατηθεῖσαν ἡπειρωτικὴν γωνίαν, προτείνουσιν ὡς ἐπιχείρημα, ὅτι ἀπὸ τῆς Πούντας φίνεται ἡ Πρέβεζα.

Δύο ἐφέτος εἶναι τὰ ἐκκκκκ πρὸ ἡμῶν φινόμενα, ὁ κομήτης καὶ ὁ κ. Δεκόζης Βουῖρος, ὁ δωρήσας, ὡς λέγεται, τὸ τελευταῖον ἐκ τοῦ λαχείου κέρδος του εἰς τοὺς πκθόντας Χίους.

Ὡς τὴν λέξιν ἀδύνατον διέγραψεν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ λεξικοῦ ὁ Ναπολέων, οὕτω καὶ τὴν λέξιν ἀπροχώρητον προτίθεται νὰ διχαρήσῃ ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, ἀφοῦ προχωροῦσιν ἐκ πκρλλήλου ἢ κκτλήψις τῆς Ἄρτας καὶ ἡ δίκη τοῦ Βελέντζα.

Οἱ ἀνγκνώσκοντες τὸ ἐσχάτως δημοσιευθὲν ὑπὸ τῆς «Πρωίας» κερκονοδύλον κκτὰ τῆς μιανῆς ἀντιπολιτεύσεως ἄρθρον τοῦ ἀξιοτίμου κ. Δηλιγιάννη, ἐρωτῶσι μετ'ἀπορίης ἀν' ἀπέκτησε μεθυστικὰς ιδιότητας καὶ ἡ σμαχάδα.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὁ Γερμανὸς περιηγητὴς Κ. Ρουλόλφος Kleinpaul, ἐπισκεφθεὶς τὸ Φρενοκομεῖον τῆς Κερκύρας, πκρητήρησεν ἐν αὐτῷ Ἀθηναῖον ἀσθενῆ ἐκφωνοῦντα πκτριωτικὸν λόγον, πκρκινούντα ἐνθουσιωδῶς τοὺς ἀροκτάς του ν' ἀποτινάξωσι τὸν τουρκικὸν ζυγόν, κκλοῦντα ὡς ἄλλος Τυρταῖος εἰς τὰ ὄπλα τοὺς Ἕλληνας, καὶ ζητοῦντα τὴν προσάργησιν δικρόρων χωρῶν εἰς τὸ μέγα ἑλληνικὸν βασίλειον. Ἄλλ' ὅ,τι ἐνεποίησεν ἰδίως ἐντύπων εἰς τὸν λόγιον περιηγητὴν ἦτο ν' ἀκούσῃ τὴν ὑστεραίαν ἐν τινι συλλκκλητηρίῳ ἐν τῇ Σπιαννάδῃ, φράσεις ὁμοιοτάτας πρὸς τὰς τοῦ πκράφρονος καὶ οὐχ ἦττον λίαν ἐκτιμωμένας πκρὰ τοῦ νοήμονος κοινοῦ. Ὁ Κ. Kleinpaul ἠδύνατο νὰ πκρητηρῇ συνεχῶς τὴν σύγχυσιν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς πκθολογικῆς φκρσεολογίας ἐν Ἑλλάδι. Ἄξιζ δὲ λόγου specimens τοιοῦτου εἶδους πκρουοίσεν ἐσχάτως κκτ' ἐξοχὴν ἢ Ὠρα.

Ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας εἶναι τὸ φόρτε τοῦ ἡγέτου,

διὸ ἀνεκάλυψεν, ὅτι τὰ panem et circences ὑπῆρξαν τὸ τεκμήριον τῆς πκρκμῆς τῆς Ῥώμης, ὅπως τὸ φκληρικὸν καὶ τὰ πκρλίσινα θέκτρα εἶναι τὸ τεκμήριον τῆς πκρκμῆς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἀκμκσάσης εἰς τε τὰς τέχνας, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν στρατιωτικὴν δόξαν, ἐπὶ τῶν τοῦ Τρικουπῆ πκρωθυπουργιῶν, ληγουσῶν πάντοτε φεῦ! ἄμα τῇ ἐμκρνίσει τῆς Βουλῆς.

Διεδόθη καὶ πάλιν κκτὰ τὴν πκρελθοῦσαν ἐβδομάδα — εἶναι ἡ τρίτη διὰδοσις — ὅτι φουρνίζοντι νέοι κκθηγηταὶ καὶ κκτ' ἐξοχὴν ὁ ἑσταυρωμένος. Τὸ πκράγμα δὲν φίνεται ἀπίθκνον, μάλιστα ὡς πρὸς τὸν ἑσταυρωμένον, διότι ὑπάρχουσι τινες ἔχοντες ἀκκθεκτον κλίσιν πρὸς ἀνθρώπων οἶον ὁ ἑσταυρωμένος, ὅπως οἱ γκστρίμκργοι πρὸς μπεκκάτσικς fairsandés, ἀνυποφόρους διὰ πάντα ἄλλον στόμακον. Ἄλλ' ὁ κ. Ῥώμης; Ἐκτὸς ἐάν ὑπεκρεώθη νὰ πκλήρωσῃ ἀκρὶβά τὰς δύο ἀγαθὰς πράξεις, τὰς ὁποῖας ἔχει κάμει, τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ὡς πρυτάνεως καὶ τὸν τοῦ κ. Γαλβάνη ὡς κκθηγητοῦ.

Σημειοῦμεν χάριν περιεργείας ὅτι εἰς πάντα μὲν σχεδὸν τὰ γερμκνικὰ πκνεπιστήμικα οἱ κκθηγηταὶ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς εἶναι πκλειότεροι ἢ οἱ κκθηγηταὶ πάσης ἄλλης Σχολῆς, ἐνικχοῦ δὲ ὑπεκβκίνουσι τὸ ἡμῖσι τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν κκθηγητῶν. Τοῦτο δὲ, διότι ἡ φιλοσοφικὴ Σχολὴ περιλαμβάνει πκλείονας ἐπιστήμας καὶ κκθήμκκτα ποικιλώτκκτα. Πκρ' ἡμῶν δὲ μόνοις οἱ ἱκτροὶ κκθηγηταὶ εἶναι εἴκοσι καὶ τρεῖς, ἀν' ὄχι πκλείονες, ἀμκμβάλλομεν δὲ ἀν' εἶναι εἴκοσι πάντες οἱ κκθηγηταὶ πάντων τῶν ἐπιστημονικῶν τμημάτων τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς. Τόσον εἶναι ἀληθές, ὅτι ἔχομεν ἀνγκκκκν ἱκτρῶν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνας!

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσαγγελέως κ. Γ. Μπένηση πρὸς τὸ συμβούλιον τῶν πκλημμελειοδικῶν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἀπροχωρήτου: «Ἡ ἀνάκρισις; ἐπομένως προέβη εἰς τὴν προφυλάκισιν τῶν ἐπάρχων Μεγκπάνου, Δκκκκλοπούλου, Στεφάνου. . . Ἀκκκοπούλου ἀποδιώσατος.»

Ἀπουσιάζσκοντος τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὀρυκτολογικοῦ τμηματος ἐκ τοῦ ὑπουργεῖου τῶν οἰκονομικῶν, ἀνεζήτηθη ἐν αὐτῷ εἰδικότης πρὸς ἀνκπλήρωσιν τοῦ κ. Βουγιούκκ. Ὡς τοιοῦτος εὑρέθη κκτοχος τῶν ἐπιστημονικῶν ὄλων προσόντων καὶ ὀρυκτολόγος ἀκόμη ὁ κ. Ῥκζικότησκκς!

Ὅταν ἀνγκινώσκῃ τις αὐτὰς τὰς ἡμέρας τοὺς ὑπὸ στοιχεῖα καὶ ἀστερίσκους ἐπκίνους διδκσκάλων, κκθητῶν καὶ σχολείων, ἐνθυμεῖται τοὺς πκλοῦντας σκσηπότκς ἱχθεῖς, οἵτινες περιτρέχουσι τοὺς δρόμους, διότι εἰς τὴν ἀγορὰν δὲν ἔχουν πλέον πέρασι.

